

Уважени предсједниче Републике Српске,

Поштоване екселенције,

Представници законодавне и извршне власти,

Цијењени академици, ректори, проректори, декани, колеге професори, сарадници и студенти,

Даме и господо, драги пријатељи,

Хвала вам што сте својим присуством увеличали ову свечаност и тиме потврдили важност и значај Универзитета у Бањој Луци. Ова и овакве установе су предуслов за постизање свих међународних стандарда у развоју, не само науке и образовања, већ и друштвеног развоја који се данас од нас очекује или тражи.

Поносан сам, што се данас обраћам као ректор највећег Универзитета у Републици Српској и пред свима вама обећавам да ћу све своје вријеме, снагу, знање и енергију посвети његовом развоју. То је моја обавеза према вама који сте ми указали повјерење, према нашим студентима али и грађанима који очекују развој и просперитет на овим просторима, који желе да се побољшава стање у високом образовању, како бисмо генерацијама које долазе учинили живот лакшим и бољим.

Универзитет у Бањој Луци траје деценијама. У његов раст уграђене су најбоље намјере низа угледних академских радника. Настојаћу задржати све добро што је до сада постигнуто. Овом приликом, у име цијеле академске заједнице посебно се захваљујем, досадашњем ректору, професору Станку Станићу на свему што је учинио и остварио и на томе што од њега преузимам дужност ректора најбоље организованог универзитета у Републици Српској.

Ипак, наша будућност ће зависити од тога колико смо вриједни и брзи у хватању корака са свијетом. Данас, у најразвијенијим државама број високо образованих превазилази 40%, улагања у науку су већа од 3% бруто домаћег производа, највећи приходи се остварују кроз продају знања. Зато морамо себи и другима поставити питања- гдје ми то идемо? Како да напредујемо? У шта да уложимо наше напоре и енергију? Да ли су то ново знање, нове радне навике, нове технологије и иновације, нови производи за добробит нас и наше државе?

Треба нам производња знања и унапређење истраживачког рада (за добробит истраживача и наставног кадра), да та нова стечена знања уградимо у модерне студијске програме (за добробит студената), да те резултате трансферишемо у привреду (за добробит друштва), да развијемо нову истраживачку и развојну културу, нови однос између образовања и развоја. Будимо оптимистични, градимо нови облик комуникације и повјерења према свима, јер наш Универзитет мора да покаже правац и да буде узор. Нама требају лидери у научном свијету, људи који ће промовисати науку, образовање, нашу Републику и наш народ, гдје год да се налазе. У исто вријеме без свијести о властитом идентитету и култури, без уске повезаности науке и високог образовања, неће бити ни развоја привреде ових простора.

Међу првим стратешким циљевима треба бити повећање прихода Универзитета кроз научни, истраживачки, умјетнички и иновативни рад, било да су у питању међународни или национални, тематски или развојни пројекти. Стога ће Универзитет морати свој развој базирати више на тржишно орјентисаним пројектима. Битан сегмент дјеловања мора бити изналажење међународних инвестиционих и програмских

фондова, инвеститора и кредитних организација које су расположене да инвестирају у инфраструктуру и капацитете нашег Универзитета.

У овим захтјевним годинама Универзитет треба не само да опстаје, већ да се развија и буде боље позициониран на свим свјетским ранг листама. А развијаће се онолико брзо колико они који раде на Универзитету буду “брзи” у прихватању нових, сазнања, научних мисли, свјетских дешавања у области науке, технологије, иновација и њиховој примјени у наставном процесу.

Овом приликом тражим саговорнике и подршку у реализацији неких од идеја:

- да се обезбиједи први приправнички стаж за студента генерације на сваком факултету. Сваке године најбољим дипломираним студентима дати прилику да се докажу, стекну прво радно искуство, заврше мастер или докторске студије и прикупе довољно референци да сутра имају најбоље шансе на конкурс за сараднике. Из тог корпуса оних који покажу интерес и афинитет за научни рад, сутра треба да градимо нови наставни кадар.
- квалитет мора да буде једини и пресудан аргумент за рад на Универзитету, а не презиме, припадност политичкој опцији, статус у друштву и сл. Још једном понављам они најбољи морају пронаћи своју шансу, јер то је једини исправан пут ка развоју. Зато сва дешавања на Универзитету морају да буду јавна и транспарентна.
- поштрити критеријуме избора у виша звања и посебно тражити допринос развоју Универзитета од сваког појединца који очекује академско звање на истом. Свако се мора идентификовати са својим факултетом, а самим тим и Универзитетом.
- тражити од сваког запосленог у наставном процесу конкретне резултате међународне сарадње. Озбиљна наука нема граница и не смије бити локалног карактера.
- дјеловати у правцу административне децентрализације те у исто вријеме активности усмјерити у правцу праве функционалне интеграције која се огледа кроз наставно-научни процес. Интеграција ће се мјерити бројем заједничких студијских програма, могућношћу студената да сакупе тзв. ECTS бодове на другим факултетима, бројем интердисциплинарних пројеката и сл.
- кадрови на Универзитету се коначно морају изложити отвореној конкуренцији. Конкурсе, истина, уредно расписујемо, али када се јави неко са бољим научним референцама од затеченог асистента или наставника, настаје проблем. Подсјећам, Европска комисија нам је додијелила ”лого изврности у истраживању” и тиме нас обавезала да све конкурсе требамо објављивати на простору Европске Уније и они најбољи ће добити посао, а не они који обезбјеђују минимум референци.
- промовисати моралне вриједности кроз подзаконске акте на Универзитету и у исто вријеме тражи одговорност оних који тако не поступају. Очекујем вашу подршку у настојању да се неетичност, непринципијелност, интелектуална крађа и све лоше особине академске честитости сваког појединца оштро санкционишу без обзира на звање, позицију, године радног стажа или функцију коју обављају на Универзитету.
- очекујем да будемо најгласнији у позитивној критици Нацрта закона о високом образовању, те да се наши коментари и примједбе посебно уважавају, јер смо најзначајнија институција високог образовања у Републици Српској. Закон

мора да поставља и да се ослања на исте стандарде у високом образовању као што су у земљама у региону, а не никако према појединцима или интересно повезаним групама. Само тако можемо ићи у корак са много развијенијим земљама, што је услов даљег развоја Универзитета.

- при крају, посебно је важно да се према реформи високог образовања односимо суштински, а не декларативно. Зато, престанимо одгађати промјене. Престанимо друге убјеђивати да је опште добро оно што нама одговара. Будимо реални, искрени и одговорни према себи и другима, и опет и највише према нашој дјечи.

Универзитет јесте институција у којој се промјене не могу дешавати “преко ноћи” нити без уважавања досадашњих активности. Али, промјене су неопходне и могуће уз: изградњу свијести код сваког појединца да су промјене сталне и неопходне, да живимо у времену брзих глобалних промјена и када се информације на свјетском нивоу преносе у тренутку; уз кохезију свих запослених на Универзитету, те партнерство са креаторима јавних политика; окупљање и промовисање људи са добром идејом, тимским радом и научном изврсношћу, посебно оних који су препознати у међународним и националним оквирима као најбољи; висок ниво организованости и одговорности свих запослених, као и студената на Универзитету.

Наш Универзитет има посебан значај за Град Бању Луку и Републику Српску. Зато данас у Бањој Луци, универзитетском и административном центру, шаљемо поруку да смо поносни на град у коме живимо, да су свима вама врата наше куће отворена и да представљамо снагу која вам стоји на располагању. То смо доказали у најтежим тренуцима не само за овај град већ и за народ у Републици Српској.

Поштовани наставници и сарадници,

уз све тешкоће, будимо свјесни да радимо племенит и драгоцјен посао за цијелу Републику Српску и ширу заједницу, да имамо велике, али стога и изазовне задатке пред собом, и да су наука и образовање, увијек били ношени снагом ума, духа и избором најбољих чланова заједнице! Учинимо сви заједно све што можемо да не изневјеримо те велике задатке и велика очекивања од нас и нашега Универзитета! Будимо прије свега Људи!

Само заједничким радом можемо градити Универзитет бољим. Наши факултети и институти, наша различитост, професори и сарадници, административно особље и посебно студенти су наша снага. Јер људи су највећа вриједност Универзитета. Морамо знати да смо сви добри и успјешни онолико колико је наш Универзитет препознатљив. Ми смо институција која мора чувати, промовисати, развијати нашу културу, нашу традицију и наш идентитет. А то захтјева снажну подршку нашег друштва, дугорочне програме Владе Републике Српске и свих вас који вјерујете у будућност на овим просторима.

У троуглу знања: учење, истраживање и иновације, треба да буду наши студенти. Кроз више практичног рада у наставним програмима они требају бити боље припремљени за посао и конкретне задатке који се пред њих стављају одмах по завршетку студија. Наставни планови и програми, студијски смјерови, требају бити флексибилни и мијењати се према потребама друштва и глобалног развоја. Човјек са квалитетним високим образовањем је најбоља инвестиција у будућност. Он је добро дошао у својој средини, али у исто вријеме најбољи амбасадор у иностранству.

Драги студенти,

проучавајте прошлост да би разумјели садашњост и створили бољу будућност, страх замијените слободом и радознаношћу, будите хероји у времену у коме живите, имајте у виду да је једини одговор на више мржње још више хуманости и немојте студирати због ваших родитеља већ то чините због ваше дјеце. Ви сте будућност нашег Универзитета и наше Републике Српске. Будите искрени, отворени за сарадњу, улажите у себе кроз стицање нових знања и вјештина јер је то капитал који је увијек уз вас. Будите критичари, али добронамјерни и конструктивни и трудите се да увијек опште добро и заједнички интереси буду у првом плану.

Поштоване колегинице и колеге, настојаћу према свима бити добронамјеран, увијек спреман на разговор и толеранцију, спреман на сарадњу са свима и не узмицати у одбрани напред наведених ставова. Саслушаћу свакога и помоћи свакоме, али исто тако указивати и дјеловати против оних који крше законске норме са неетичким понашањем и неморалним поступцима. Ако погријешим, а онај ко ради тај и гријеши, имаћу снаге признати грешку. Кроз своје дјеловање, комуникацију са другим из: академског, друштвеног и политичког живота увијек ћу се односити у складу са вриједности Универзитета у Бањој Луци и снажно заступати његове интересе као цјелине.

Вјерујем да знамо, можемо и хоћемо; вјерујем у успјех; вјерујем у вашу подршку и реформе; вјерујем у будућност Универзитета у Бањој Луци.

Живјели!